

Z přátelských kruhů

ASYLUM, Neb., 26 srpna. — Ct. red. Myslím, že jest znamenánhodno, jak se zde zahradničí. Z 15,000 sazenic rajských jablíček, které se vysazovaly ze sklenníku na kousek pole ve výměře asi dvou akrů ku konci května, když byly stonky asi 1/2 palce tlusté, měli jsme, jak se domnívám, zralá rajčata první v trhu a sice již v červenci, kdy velkoobchodníci dováželi sem do trhu ještě rajčata texasská. První týden prodali jsme 100 buřtů zralých rajčat po \$1.00, pak jsme prodali 100 buřtů po 50c, načež jsme 2,000 gallonů zavařili a vedle toho dělali ještě dva sudy "catsup" (omáčky) a dosud jich máme velkou sňlu sbírat. Ranní zelí, jehož zasázeno bylo 8,000 sazenic, urodilo se tak, že některé hlávky vážily až 18 liber. Když velkoobchodníci dávali do trhu zelí texasské, my jsme už jedli zelí naše. Podotýkám, že mráz rannímu zelí, když je brzy vysázeno, neuškodí. Hrachu a fazolí měli jsme tolik, že to nemohli ani z pole sklídit a asi 100 buřtů toho zaorali. Zemáčeků prý bude asi 4,000 buřtů a zimního zelí asi 20,000 hlávek. Okurek jsme již naložili 30 sudů a zelí budeme nakládat 50 sudů (v loni 30 sudů vystačilo jen na 4 měsíce). Zelinářství má zde na starosti Čecho-Američan E. Snyder, výtečnick v oboru tom, neb takovou úrodu zelí zde ještě neměli. Pouěvadž blázinec norfolkský jest nyní už otevřen ku příjímání chovanců, poslali jich tam již 50 a ještě asi sto jich tam přišel měsíc přestěhují odtud. Vřak už jsme zde opravdu neměli místa pro nové. Nový zákon proti opilcům poslal nám jich sem už asi 20. Jsou to většinou asi barvíři, neboť je vidím skoro všechny zaměstnané barvením.

Přítí týden bude již státní výstava a nám dělá dost starosti. Za prvé vypravujeme tam každý den po 100 vystavy 50 až 100 chovanců, by též užili podívané a obědy jim tam posíláme, za druhé pak množství těch hostů, kteří si přicházejí prohlédnouti ústav, pů sobě nám též starost, neb jich přijde až do tisíce denně. Proto ale pfece všichni jsou vítáni a a správce ústavu jim dle nejlepší možnosti vše vysvětlí.

Max Storkan.

WESTON, Neb., 28. srpna. — Ct. red. Jest mi opravdu velice divno, že se zde nachází tak mnoho lidí nespokojených, že mě to často mrzí už poslouchat. Mnozí lidé zavišují si nespokojenost sami a to z přčin rozličných, které nelze ani vyjmenovat. Tak onehdy jsem vyslechl rozmluvu dvou stařin, z nichž jedna byla Češka, druhá Moravka. Musel jsem se smíchem dusit, abych rozmluvu nepřerušil.

"Halou!" pozdravila Češka Moravku. — "Jeminkote, vy už musíte být dávno v Americe, když už jáváte tak pozdravení po americkému." — "Inu, to víte, jak jde kraj, tak se stroj!" — "O ne, má milá. Kdyby všichni kradli, kradla byste taky?" — "Co pak vám je? Jste dnes nějak mrzutá?" — "Byla jsem v tom Božím kostelíčku, kde byla odbývána křížová cesta. Jest tomu právě rok, co jsem doprovodila svého drahouška ku hrobu. Má dušičko, já jsem s ním zkusila a to hned na Moravě. Já pocházím od Znojma." — "A já od Čáslavi." — "Tam prý lidé moc kradou, ano i ošedlníci." — "Vám to bylo vašemu muži?" — "Vám to povím. On měl tanec sv. Víta a

tu v postě." — "Což pak jste v vás na Moravě taková darebová, že i v postě tančíte? To je horší krádeže! Krádeže aspoň pomáhá někomu, tanec ale nikomu." — "Mně se zde pranic nelíbí a ani to slovo Boží nepřipadá mi tak libezné jako na Moravě, když panáček začal a tloukl do kazatelny, až se vše třásl. Tady jen oznamuje výstavky a pytlíky." — "Snad pik-niky!" — "Nu, vždyť to jest jedno!" — "Je vidět, že jste ještě zelená." — "Bude mi na provodní neděli 74 roky a proto nemohu přivyknout tady. Lidé tu na sebe koukají, jakoby chtěl jeden druhého sníst. A jak vypadá teprve ta mládež, jež s takou zálibou kousá tabák! Každý má koutky úst žluté jako mladý vrabec. Kde pak u nás je vidět tu darebnost! A co ta školní mládež, když ji pustí ze školy domů! Počsná si jako divoši a huláká jako rota, která ukřižovala Krista. A konečně, jak se mně zde může líbit, když ani ta strava není tu tak chutná. Inu, darmo mluvit." — "A já bych se zas nevrátila do staré vlasti za nic na světě. Tam aby člověk poslouchal každého, kdo má o krávu víc. A měla jsem tam bídu, kdežto zde mám všeho dost. Dejte mi pokoj s Čechami, ať tam ostanou taková lidé jako jste vy. A až přijedete domů, pozdravujte tam takové muřlanťy, jako jste sama. Good-bye!"

Jest jistá pravda, že se Amerika mnohým lidem nelíbí, zejména lidem starým, jimž ta samota zdá se býti otročinou. Mimo to těžko přivyknou zdejšímu poměru a jen velice nesnadno dovedou těžiti ze všeobecného pokroku. Takovým je opravdu lépe ve staré vlasti. Pro spokojeného člověka najde se vždy výživa, ale vandrovník nebude spokojen nikde. Takovým nebude škoditi, aby si zapamatovali něco z následující písně, jež se svého času zpívala ve staré vlasti:

Lidičky, pošlyte směšné zpívání, jak se mají páni Američáni. Samou jen legraci žijou čtveráci, neb jim padá s nebe, co hrdlo ráčí. Mnozí jsou vrtkaví, netrpěliví, že mají být v Čechách tak špatně žít — mají sto chutí jít do té Ameriky, že prý tam na stromech rostou [knedlíky].

Pod stromy těmi másla jsou rybníky, v nichž si může každý omáčet knedlíky váznou-li v krku, na sta štemlíků mají tam zřezeno, tuším, z perníku. Prasata rostou tam zrovna pečeni, ptáci a holubi, ti jsou tam smaženi, buchty a koláče, samo se peče, kafe jim do huby po žlábkách teče. Američan, jak jen otevře hubu, už tady má hojnost smažených holubů, mají prý páni Američáni zřezanou mašinu na polykání.

Všecko tou mašinou dělají, jedí, co to je pracovat hrubě nevědí. Tak se tam mají tak jako v ráji, bezmála tak, jako v nebi na kraji. Ze samých klobásů dělají pláty, z masa homolek zahání psoty, samá legrace je v té Americe, muzikanti tam hrajou na jaternice. Když ta Amerika tak je vychválena, škoda, že tak příliš od nás je vzdálena. Kdyby byla v Praze, když tam je tak do ní se podívat, nepišlo by dráze.

My jsme sem přijeli na posvěcení, je li tmou tak, jako že snad není — to je samá jen myšlenka planá, pro zasmání a pro žert vydaná. Amerika je zma velmi vanešená, jen že není lidmi tak obsazena, jako jsou jiné české krajiny. Kdo si chce dohýbat té pustoty, může si zabrat kolik chce akrů, možná, že vypustí pár pytlů s... v té Americe pří své motyce, až ho budou bolet záda i ruce.

Američan nesmí být lenošlivý. oni jsou od práce jako my živi, kdo nechce dělat, ať je to kde chce, darmo se nenají ani v Americe.

Jos. Kastl.

DAVID CITY, Neb., 29 srpna. Ct. red. Mnohdy opravdu člověku ani nenapadne, co by druhý rád věděl, a tak se stalo i mně. V posledním svém dopisu jsem se zmínila, jak se ve staré vlasti ženili mnohdy jen pro peníze, aneb pro zjednotání si pomoci k práci a při tom uvedla jsem za malý příklad mého prvního ženicha. Ale mnohému to nebylo vhod, ježto prý když jsem nejlépe začala, tu jsem hned opět přestala, že prý toho vím více o těch námluvách a proto abych prý pro ty, co ve staré vlasti nebyli, ještě něco napsala. Vím toho dost, to se ví, víc než polovic, ale je toho moc a víc, co bych vědět měla a — nevím. Proto ale uvedu vám opět jeden případ z mé vlastní zkušenosti a to ten poslední.

Bylo to jednou v neděli ráno. Poklidila jsem, co bylo třeba, a strojila jsem se do kostela na mši sv. Navlékla jsem si bílé punčochy, obula botky, oblékla si hezkou košili a krátkou jen, ale pěknou sukni. V tom maoinka zavolá: "Děve, jdi mně honem pro vodu, já ji nutně potřebuji!" Musela jsem oblékání nechat a běžet pro vodu. Vřak to bylo jen přes cestu. Naproti u sousedů stál hezký mladý muž a díval se na mě. Zprvu jsem si ho moc nevěřovala, ale pfece jen trochu jsem se obrátila, a hle, již tam stála také sousedka. Tu jsem se hodně začervenala a srdce div mi strachem nevyskočilo. Proč to? Sama nevím. Vždyť zajisté to jest někdo zde návštěvou a k tomu muž cizí. Než brzy to přešlo. Večer ale přijde k nám sousedka a spustí: "Drazi, nemějte mi za zlé. Máte jen jedinou dceru, je hodná a k tomu ještě tak hezká a není tedy divu, že se dnes ráno zalíbila Josífkovi, který jest u nás návštěvou. Je to syn mé kmotry a bohatý. Jakmile ji uviděl u studně, hned byl celý pryč a poslal mě sem." Maminka ale odpověděla: "To nemůže být, ona je ještě mladá a pak zde je pro ni něco, co se nám líbí." Tatínek, jak už byl jeho zvyk, dal se do hvízdání a pak povídá: "No, ať přijde!" Já byla ráda, že budu mít zase o jednoho hochu více. To víte, co šestnácti letá holka má za rozum. Můj drahoušek byl tehdy jako rozvité karafiát. Líbil se mi na podívání. Druhý měsíc se přišel na mě podívat jeho tatínek, pak bratři, sestra a konečně maminka a teta. Všem jsem se líbila, ale matka jeho tomu nechtěla, že prý mám málo peněz, právě co řekl též tatík mého prvního ženicha. Ale tatík ji usadil: "A co ty budeš mluvit? Tys měla jen osm set! A co to bylo? Josef si vezme Františku aneb žádnou!" Měl mě velmi rád. A tak to trvalo celý rok. Můj drahý měl k nám šest hodin cesty a tu se domyslíte, že jsme se moc často neviděli. Konečně byly námluvy. Kolik prý dostanu krav atd. Svatbu jsme měli ujednanou na 12. listopadu. Ale pořad ještě do toho něco lezlo. Jednomu se líbilo to, jinému zas ono. Jitřím se líbili zase jiní a tak kolikrát se sešly babičky a tety a všechny se radily a domlouvaly, který prý je lepší, zdali ten v naší vesnici aneb můj Josífek. Mae se ale neptal nikdo a já sama tehdy nevěděla, co dělat. Oba jsem měla ráda, plakala jsem, nevědouc, kterého bych měla opustit a přenechat jině. Inu, bylo to hrozné. Můj muž k nám chodil a ten druhý jen tatínka a mě prosil, tatínek mu ale nedával odpovědi. Tu se konečně ten druhý rozhodl, šel a namluvil si holku jinou. A víte, co se stalo? Byli jsme jeden den na faře u starého faráře u spovědi

a i oddavky jsme měli jeden den. Já s mým milým jsem odjela a pak teprve jsme se měli rádi. A bylo všemu konec.

Jest to ve staré vlasti mnohdy opravdu podivné ženění. Všichni o tom rozhodují a jsou toho náhledu, že prý si mladí lidé na sebe zvyknou. Lepší prý mása plná než prázdna. Tak to bērou na rozum babičky. Ale jak má člověk jíst, když jest i plná mása, když to dokonce nechce, ba nenávidí to? Ale ten svět tam nepředěláme. Po druhé vám povím víc.

Ze St. Paul, Neb., mi někteří vzkázali po mém synu, abych prý psala víc, že se mému dopisu vždy zasmějou. Budete-li se mi smát, nebudu více psát, pamatujte si to. Prozatím na shledanou v St. Paul, kamž možná přijedu tento podzim.

Ještě s vámi masím sdělit novinku, jež se zde udála dnes ráno. Dr. Ritchie, byv dnes o 4. hodině ranní probuzen šramotem, chtěl vstáti z postele, ale v tom již stanul u lůžka jeho chlap a kázal mu, aby jen hezky ležel, že si vezme, co bude chtít, jemu však že neublíží. Doktor však vyskočil a pustil se za chlapem, kterýž přchal ven a chytil ho. Chlap se však zuřivě bránil a byl by snad Ritchieho usmrtil, kdyby ho byl zasáhl tam, kam mířil. Dr. Ritchie, mladý to a šikovný muž, nůž mu na štěstí odrazil, ale vzdor tomu jest dost zle pozezán přes celá prsa až na slabiny a mimo to byl několikrát bodnut do prsou. Pokřikem Dra. Ritchieho probuzena byla jeho manželka a okolní sousedé, s jejich pomocí byl chlap odveden šerifem do vězení. Když jsme ráno vstávali, kupily se již kolem vězení zástupy lidí. Jest to prý ale divný lupič. Měl prý krásné šaty, zlaté hodinky, prsten s velkým démantem, cilindr a \$85 na hotovosti. Takových lupičů se v našem městě málo vyskytne. Sdělím vám, jak to s ním dopadne. S pozdravem Františka Otoupalík.

Farma na prodej

Prodá se farma o 120 akrech, 4 míle od Bolivar, Mo., 2 míle od městečka Cliquot a 1 míle od školy vzdálená. 90 akrů vzděláno, 3 akry lesa, 10 akrů louky, pěkný sad, všeho druhu ovoce, ostatní je pastr a v tomto dobrý pramen. Obytné stavení o dvou poschodích a se 6 světnicemi a u stavení dobrá studně. Mařtal 32x42 st. sýpka 20x30 st., dobrý sklep a jiné ještě výstavnosti. Prodá se lacino se vším zařízením aneb bez něho. Bližší vám sdělí majitel

Josef Mihalka,
R.F.D. No. 3., Dunnegan, Mo.

56,000 akrů

Dobrych Rolnických Pozemků

v Sargent okresu, Jihovýchodní části Severní Dakoty.

kde se pěstují s úspěchem pšenice, len, oves, kukuřice a žito. Chov dobytka vepřového, prasat a ovcí znamenitě se vyplácí. Zdravé podnebí, dobrá voda, dobré školy, blízká města.

Od \$18 do \$25 akr; zdvojnásobí se v několika letech. Výborná příležitost pro rentýře a farmáře.

Anton Ptáček, David City, Neb.
Fiditel pro Nebrasku,
aneb
Interstate Land and Cattle Co.,
Minneapolis, Minn. 50

Dr. J. A. Kohout

český lékař

V ORD, NEB.
Úřadovna v nové Mískově budově.
Ranhojčeství specialita.
Jest hotov posloužití svědomitě všem. Obratě se naň s plnou důvěrou.

49—

DOBSON, MAREŠ & BURGE,

V ULYSSES A DWIGHT, NEB.

obchodují pozemky a půjčují peníze na farmy.

CHCETE KOUPI TI FARMU?
CHCETE PRODATI FARMU?
CHCETE PŮJČKU NA FARMU?

Máme na prodej velkou řadu nejlepších farem v Butler, Seward a v sousedních okresích.

Jsmo ve stálém styku s lidmi, již chtějí koupiti farmy. Máme peníze k půjčení na pozemky na nejnižší úroky.

České dotazy zodpovídá ochotně a poctivě Váš krajan

FRANK MAREŠ, Dwight, Neb.

Do Schuyler, Neb., a okolí!

Čtění krajan, ve Schuyler a okolí upozorňujeme, že

JEDINĚ

pan Jos. Křivohlávek

hostinský ve Schuyler,

má vždy na ruce úplný výběr našich vín a lihovin. Chcete-li dobré zboží, obraťte se na něho a budete obslouženi k Vaší úplné spokojenosti.

F. KORBEL & BROS.,

San Francisco. Chicago.